ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SINIFTA

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

DENİZ KIYISINDA:

TAMAM BİR İNSAN, EŞEKLEŞTİ ÇOCUKLAR.. PAROLA TAM ZAMANINDA GELDİ.. DENİZE AÇILABİLİRİZ ARTIK!

AH! Aiii!

54

BİR ALÇAĞI KURTARMAK, DÜNYAYA BİR FENA ADAM KAZANDIRMAK DEMEKTİR.. ONU ALIRSANIZ BEN GELMEM SİZİNLE..

ALLAH BU KERE DE YARDIMCIMIZ OLSUN.. ŞU KITIR'I DA ALSAYDIK BARİ.

FAKAT HERŞEYE RAĞMEN O DA BİR İNSAN DEĞİL Mİ?

DİĞER YANDA, CİĞERDELEN SESİN GELDİĞİ AĞACA SOKULDU.. ANIRANIN KENDİ ADAMLARINDAN BİRİ OLDUĞUNU GÖRÜNCE TEPESİ ATTI.

VAY ALÇAK VAY! DEMEK MÜSTAKBEL FRANSA İMPARATORUNUN KEYFİNİ KAÇIRAN SENSİN HA! AL ÖYLEYSE!

KARANLIKLARI BİR ÇIĞLIK YIRTTI.

EYVAH BİZE YARDIM EDEN KORSANI ÖLDÜRDÜLER. DAHA DURACAKMIYIZ?

RÜZGÂR DA ÇIKIYOR SANSIMIZA.. SÜRÜN TEKNEYİ DENİZE..

DÖRT ARKADAŞ, KORSANLAR ADASINDAN ARTIK BU KÜÇÜK YELKENLİ İLE UZAKLAŞIYORLARDI.. AY GÖKLERİ KAPLIYOR, DENİZİN ÜZERİNİ GÜMÜŞLÜYORDU. BAKALIM RÜZGÂR ONLARI NEREYE GÖTÜRECEKTİ....

DEVAMI VAR...

İnsanlar hızlandıkça Dünya ufalıyor

Bundan yüzyıl kadar önce 1840 yıllarında ilk demiryolları döşendiği ve raylar üstünde ilk trenler gidip gelmeğe başladığı vakit insanlar:

— Aman Yarabbi! Bu gidişle halimiz nereye varacak? Kıyamet mi kopacak nedir? Bu ne hızdır? Insan buna nasıl dayanır?...

Diyor ve korku ile kafalarını sallıyarak trenlere pek yaklaşmamaya dikkat ediyorlardı. Onlara göre bu kadar hızlanmak iyi şey değildi. Insan böyle hızlı giden bir şeye binerse kafası allak bullak olurdu... Halbuki o zamanın en hızlı trenleri saatte 25 kilometre gidebiliyordu! 25 kilometre! Şimdi bu hız, bizlere öyle komik geliyor, ki otomobile binip de arabanın saatte 25 kilometre hızla yola koyulduğunu gördüğümüz zaman:

— Oo!... Bu kaplumbağa yürüyüşüyle vapuru kaçıracağım!... diye mırıldanıyoruz.

Demek ki yüzyıl önce insanlara yıldırım hızı gibi gelen 25 kilometrelik sürat, şimdikilere dayanılmaz bir yavaşlık gibi geliyor...

Haksız da değiliz. Yaşadığımız «Yüzyıl» daima dendiği gibi «Sürat yüzyılı» dır. Bu günün trenleri saatte 80 kilometre hızla giderse, onlara yavaş gözüyle bakılıyor. Çünkü beri yanda saatte 160; 200 kilometre hızla giden trenler var. Hem bu da lâf mı? Kampbel adlı bir Ingilizin yaptığı otomobil saatte 600 kilometre hızla gitti. Tayyarelerin hızı, saatte 1000 kilometreyi buldu. 500 — 600 kilometre yapan tayyarelere artık «Çok hızlı» denmez oldu.

Zaten eskilerin, saatte 25 kilometreye «Çok hızlı» deyişlerini, hız hakkındaki bilgisizliğe vermek daha doğru olur. Çünkü tabiatte de büyük hızlar yok değildir. Meselâ 183 metrelik bir koşu uzunluğu içinde bazı köpekler, saniyede 15 buçum metrelik yol alıyorlar. 1000 metrelik bir koşu uzunluğu içinde, yarış atlarının hızı, saniyede 17 metredir.

İnsan da hız sahasında az şey başarmıyor. Şöyle bir koşunuz ve koşu hızınızı ölçünüz. Saniyede 5 veya 6 metre yol aldığınızı göreceksiniz. Fakat meselâ 400 metrelik bir koşuya girerseniz, bu hız, bir hayli azalacaktır.

Koşucu yetiştirilirken bu işe dikkat edilir. 100 metre koşucularını, bilhassa çıkışta ve adım atışta ucta yetiştirmeğe çalışılır. Buna karşılık 400 — 800 ve daha yukarı uzunluklardaki koşulara girecek sporcuların nefeslerine hakim olmaları ve vücutlerinin kuvvetlerini ustalıkla sarfetmeleri göz önünde tutulur...

Ne diyordum?... Tabiatte de böyle hızlar yok değil... İnsan oğlunun, bunlara bakıp daha hızlanmıya çalışması şüphesiz hakkıdır. Ama otomobil yarışlarının ve motosiklet yarışlarının yalnız hızlı makineler, yapmak bakımından değil motorları gittikçe daha dayanıklı yapmak için de büyük faydalar sağladığını hesaba katmalıyız.

Sonra, yarışın yarış, şehir içinde otomobil kullanmanın da yarıştan başka bir şey olduğunu insan iyice kafasına yerleştirmeli... Hız güzel şey ama, bir hayli da kazalı belâlı birşeydir. Allahın günü gazetelerde okuduğumuz otomobil kazalarının başlıca sebebi, otomobil şöförlerinin kendilerini yarışta sanırcasına hızlı araba sürmeleridir. Bu yüzden nice insanların kanlarına giriyor ve işledikleri suçtan ötürü, kendileri de hapislerde çürüyorlar...

Dedim ya!... Herşey yerinde gerek!...

Hız, iyi şeydir. Bugünün hızı tayyareleri az iş mi başarıyor? Düşünün bir kere... Siz meselâ Türk Hava Yolları pilotusunuz. Sabahleyin evinizden çıkıyor, Yeşilköyden tayyarenize biniyorsunuz. Ver elini Ankara. Öğle yemeğini orada yedikten sonra haydi tekrar tayyareye ve yine İstanbula... Akşam üstü, dairesinden dönen bir adam gibi yine rahat rahat evinizdesiniz... Bundan güzel şey mi olur dünyada?... Bunun için siz de hızı ve hızlanmayı seviniz. Fakat şehir içinde, insan öldürerek değil... Çünkü hızı insanların zararına değil, faydasına kullanmak lâzımdır.

NOT Defterinden

HALİT KIVANÇ

TEKRAR KAVUŞTUK

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Siz okullarınıza kavuştunuz tekrar, ben de sizlere kavuştum.

Kaç haftadır bu köşelerde «NOT DEFTERİMDEN» başlığını göremediniz, haftalık yazımı okuyamamıştınız. İki sevimli okurum mektup yazmış. «Halit Kıvanç hasta mı da yazmıyor?» diye sormuşlar... Sağ olsunlar!... «ÇOCUK HAFTASI» okuyucularından bazıları da, gene mektupla yazımın niçin çıkmadığını merak ettiklerini bildirmişler. Onlar da sağ olsunlar!... Biz yazarlar için en büyük saadet, okuyucuları tarafından aranmaktır.

Çok şükür hasta değildim. Ama hasta olacak kadar yorucu uzun bir seyahatteydim. Günlük gazetemde belki Olimpiyat yazılarımı okuyanlarınız oldu. Yahut da Viyana'daki Beşiktaş — Rapid maçını radyoda anlatışımı duydunuz.

Gezmek, dolaşmak kolay. Fakat dönüşte siz okuyuculara hesap vermemiz o kadar kolay değil. İşte size bu haftadan başlayarak son Avrupa seyahatime ait notları yazacağım. Evet, bu gezide de not defterimi yanımdan ayırmadım. Gördüğümü, duyduğumu oraya not ediverdim.

ONCU OLİMPİYATLAR

Dergimizde sizlere zaman zaman Olimpiyatlar hakkında bilgi verildi. Kaynağı yüz yıllara dayanan bu güzel gelenek, bir Fransız Barounu (Baron De Couberten okunur» tarafından modern şekle sokulmuştur. İşte 1896 yılında birincisi yapılan Olimpiyat Oyunları 17 nci defa dünya sporcularını birbirine yaklaştırdı, sportmence yarışmalara sahne oldu.

17 nci Olimpiyat Oyunları esas itibariyle Roma'da yapıldı. İtalya'nın başşehri Roma bu büyük spor oyunu için uzun zamandır hazırlanıyordu. Yeni yollar açmış, yeni binalar inşa etmişlerdi. Yalnız bütün müsabakalar Roma'da olmadı. Yelken yarışları İtalya'nın bir diğer şehrinde, Napoli'de yapıldı. Futbol maçlarının bazısı da Grosseto, Floransa, Pescara gibi İtalyanın diğer şehirlerinde oynandı.

Roma Olimpiyatları bugüne kadar tertiplenen en kalabalık Olimpiyatlardı. 5 binden fazla sporcunun katıldığı yarışmaları her gün seyreden sporseverlerin sayısı, Roma Olimpiyat stadında 70 binden, 80 binden aşağı düşmüyordu. Ve unutmayın ki, ayni anda muhtelif spor tesislerinde çeşitli müsabakalar yapılmaktaydı. Hepsinde bir kaç bin seyirci bulunuyordu.

ONEMLİ OLAN, KAZANMAK DEĞİL...

Olimpiyatların tarihi M.Ö. 776 yılına dayanır. M.S: 394 yılına kadar devam eden Eski Olimpiyatlarda daha çok dini gaye hâkimdi. Eski Yunanda bu spor gösterileri bir nevi din vazife, bir ibadet sayılıyordu. Fransız baronu De Coubertin 1896 da bu oyunlara yeni şekil verirken, «spor»u her şeyin üstünde tuttu. Fransız Baronuna göre Olimpiyata yalnız amatör sporcular (yani spor yapmak için para almayanlar) katılabilecekti. Profesyonel sporcular (yani bizim futbolcuları gibi para alarak spor yapanlar) bu oyunlara giremezdi.

Baron De Coubertin bir

OKURKEN GÜLMEKTEN KATILACAĞINIZ
YENİ, RESİMLİ MACERAMIZ

GELECEK SAYIDA BAŞLIYORUZ

kaide daha koydu: «Olimpiyatta önemli olan kazanmak değildir, dedi. Olimpiyatta önemli olan, bu oyunlara katılmak ve gerçek bir sporcu gibi yarışmaktır.»

İşte 85 millete mensup 5 binden fazla amatör sporcu, bu kurala uyarak sportmence yarıştılar.

272 ALTIN MADALYA

Olimpiyatlarda birinci gelenler altın madalya alıyor, ikinciler gümüş madalya, üçüncüler de bronz madalya kazanıyor. Bu şekilde Roma'da 272 sporcu altın, 272 sporcu gümüş 283 sporcu da bronz madalya aldılar. Boksta dördüncüye de bronz madalya verdikleri için bunların adedi, diğerlerinden 10 fazladır.

Bu 272 altın madalyadan 7 tanesini yiğit güreşçilerimiz tarafından kazanıldığını da gazetelerde okudunuz. O müsabakalar sırasında minderin etrafındaki biz Türkler, heyecandan kalbimizin duracağını hissediyorduk. Binlerce seyirci, dünyanın dört köşesinden gelmiş sporcular ve bu arada şeref direğine ay-yıldızlı bayrağımız çekiliyor, İstiklâl marşımız çalınıyor ve şampiyon Türk gencinin boynuna altın madalya takılıyor. Bu sahneyi görenin tüyleri ürperiyor, gözleri yaşarıyordu.

Önce Olimpiyatları takip ettim. Sonra Avusturyanın başşehri Viyana'ya giderek Beşiktaş'ın Avusturya şampiyonu Rapid'le oynadığı gece maçını gördüm. Sizlere gelecek hafta Olimpiyatlara ait diğer notlarımı nakledeceğim. Bunların içinde seveceğiniz, güleceğiniz hoş notlar az değil... Bugünlük hoşça kalın!...

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

Faydalı Bir Kitap Nasıl Okunur?

Öğretmeniniz, aileniz veya arkadaşlarınız size okumanız için daima faydalı kitaplar tavsiye ederler. Faydalı kitap denilince akla insanın hayatı boyunca istifade edebileceği bilgiler bulunduran kitaplar gelir. Bu kitaplardan tam mânâsıyla istifade edebilmek için, birkaç usul vardır. İşte bugün size bu usulleri izahetmeğe çalışağım çocuklar.

Faydalı bir kitabı okumağa başlamadan önce evvelâ, öğrenmek için sizde kuvvetli bir istek ve kuvvet hissetmelisiniz. Bu arzu, sıkıldığınız zamanlarda bile kitabı okumağa devam etmenizi temin eder. Kitaptan faydalanmanın en belirli kaidelerinden biri budur.

İkinci olarak, okuma tarzı gelir. Her kısmı iyice anlamak için, önce bir fikir edinmek gayesiyle gözden geçirmeli, sonra fikirleri kuvvetlendirmek için birkaç kere okumalısınız. Okuduğunuz kısımları ağır ağır ve düşünerek okumak sizi metodlu bir öğrenime sevkeder.

Her kitabın içinde size çekici gelen birçok fikirler bulunacaktır. Kitabın en beğendiğiniz yerlerini, yani kendi hayatınıza tatbik etmeği arzuladığınız yerleri kalemle işaretleyiniz. Bu usul, size faydalanacağınız fikirleri hatırlamak için kolayca bulmanızı sağlar. Unutkanlık insanların başına gelen en büyük bir belâdır. İşte, arada sırada tekrar gözden geçirilmeyen faydalı bir eser de daima hafızamızın derinliklerinde kaybolur. Okuduğunuz faydalı kitabı, ortadan kaldırmayınız, her fırsatta elinize gecebilecek bir yere koyunuz.

Doğr uolan fikirleri benimsemek, bunları kendi hayatınızda tatbik

Doğru olan fikirleri benimsemek, bunları kendi hayatınızda tatbik bir nevi kaide haline gelirler. Dolayısıyla faydalı kitap, sizin için hakikaten faydalı olur. Kitabın tavsiye ettiği esasları ne derece tatbik ettiğinizi kendi kendinize kontrol edebilirsiniz. Bu surette kendinizi bir sistemle meşgul bulur ve bu sistemin hayatınızı tanzim edip, muntazam bir hale koyduğunu görürsünüz. Daha sonra, cemiyet içinde sivrilecek ve insanları idare edecek bir hale geldiğinizi hissedersiniz.

Bütün bu tavsiyeleri özetleyecek olursak, faydalı bir kitaptan istifade şu şartlara bağlıdır: Öğrenmek için için zdeki arzuyu kuvvetlendiriniz, bir kısmı birkaç kere okumaktan çekinmeyiniz, okuma boyunca fikirleri kendinize nasıl tatbik edeceğinizi araştırınız, mühim fikirleri işaretleyiniz, sıksık kitabı gözden geçiriniz, her fırsattan istifade ederek prensipleri tatbik ediniz, ilerlemenizi tesbit için her fırsatta kendinizi deneyiniz, kitabın sonuna ilâve edeceğiniz notlarla prensipleri nasıl tatbik ettiğinizi ve muvaffakiyetlerinizi tesbit ediniz. İşte bütün bu esasları tatbik etiğiniz zaman kitaptan azamî şekilde faydalanmış olursunuz, çocuklar.

ÖZAY SUNAR

AYRILIK ACISI

OĞUZ ÖZDEŞ'İN GÜZEL BİR HİKÂYESİ

Sedat kunduracı ustasının yanına çırak olarak girdiği zaman henüz on iki yaşındaydı. Annesi ve babası çok küçükken ölmüştü. İhtiyar ninesi elinde kalan birkaç kuruşla onu tam beş yıl okutmuştu.

Sedat, o yıl ninesinin bütün nasihatlerini dinlemediği ve haylazlık ettiği için sınıfını geçemeyince, ninesi onu bir kunduracının yanına çırak olarak vermişti.

İyice hatırlıyordu. Dükkâna ilk girdiği gün Kurban Bayramının arifesiydi. O geceyi, dükkânın arkasındaki küçük odada geçirmiş, sabahleyin davul sesleriyle uyanmıştı.

Fakat günler geçtikçe, bu hayat Sedada okuldan daha zor gelmeğe başlamıştı. Sabah erkenden kalkıyor, geç vakte kadar çalışıyordu. Ustası ninesinden daha aksi idi. Çiviyi eğri çaksa, yahut köseleyi de az ıslatsa bağırıp çağırıyordu.

Geceleri çok defa rüyasında köyünü ve okulunu görüyordu. Ne aptallık etmişti de çalışmamıştı. Okumak ne kolay ne zevkli şeydi.

Bir gün ninesine şu mektubu yazdı.

«Canım Nineciğim,

«Dün akşam ustam yine beni dövdü. Sebebi ne, biliyor musun nineciğim? Köseleyi keserken bıçağı biraz kaydırmışım.

«Okulu okadar özledim ki sana anlatamam. Senin sözlerini dinlemeyip de haylazlık ettiğime şimdi esef ediyorum.

«Beni Allahaşkına buradan al nineceğim. Bu bahtsız öksüzü ve yetime acı! Burada herkes beni itip kakıyor. Ustanın çocukları bile azarlıyor beni. Her gece mutlaka ağlıyorum.

«Dün gece ağladığımı gören ustam kafama bir kundura kalıbı indirdi. Halbuki sen benim ağladığımı görünce avuturdun. Okadar hızlı vurdu ki nineciğim yere yuvarlandım ve güçlükle kalkabildim. Son derece acınacak haldeyim.

«Ellerinden öper, bizim bahçıvana, arabacıya, Eminelerin Mehmede selâm ederim. Sakın benim kitaplarımı ve okul çantamı kimseye verme, olmaz mı nineciğim!

«Sakın gecikeyim deme. Hemen gel!»

Sedat kâğıdı dörde katladı ve bir gün evvel aldığı zarfa koydu. Bir an düşündü ve zarfın üzerine şöyle yazdı.

«Köydeki nineme»

Ustası henüz işe gelmemişti. Kimse tarafından rahatsız edilmeden mektubunu yazdığından mesut bir halde kasketini çekti ve üstüne ceketini giyerek sokağa çıktı.

Bir gün evvel görüştüğü hemşehrisi Ahmet çeşmenin önünde kendisini bekliyordu. Mektubu Ahmede verirken:

— Bugün oraya varır varmaz bu mektubu mutlaka nineme ver, diye tenbih etti.

★

Sedat o gece rüyasında, ustasının dükkânından köyüne kaçtığını gördü. Ninesi sobanın karşısında oturuyor, kendisi de onun dizi dibinde kitap okuyordu. O sırada kapı hızlı hızlı çalınmıştı. Kapıyı açmağa giderken, ustasının kalın ve sert sesi duyuldu.

— Buraya kaçarsın ha?...

Ustası, kapının arkasında bağırıp çağırıyor ve kendisini almaya geldiğini söylüyor, fakat Sedat açmıyordu. Ağlamaya da başlamıştı.

İşte bu sırada uyandı. Kulak verdi. Dükkânın kapısı hızlı hızlı çalınıyordu. Herhalde ustası olmalıydı, uyuyup kaldığı için belki yine azar işitecekti.

Korka korka kapıyı açmağa gitti. Titreyen elleriyle kapının sürmesini çekti.

Gözlerine adeta inanamıyordu. Kapıyı çalan ak saçlı, haşin ninesi idi. Mektubu alır almaz hemen gelmişti.

Sevinçle ninesinin boynuna atıldı.

— Nine, canım nineciğim.

Ninesi de onu kucakladı.

— Kitaplarını ve çantanı da getirdim Sedat. Köydeki tarlayı çok evvel satmıştım. Artık kasabaya yerleşiriz. Bu yıl ilkokulu bitirirsen, burada ortaokul da var...

Sedat, duyduklarına inanamıyordu.

— Nineciğim, sen ninelerin en iyisisin! derken gözlerinde biriken sevinç gözyaşlarından birkaç damla hafifçe yanaklarının üzerinden yuvarlandı.

Bir Kemanın Hikâyesi

STRADİVARİUS KEMANLARININ ÇOK MERAKLI MACERALARI VARDIR !..

YAZAN : NURİ SAMİ KORAL

Stradivarius markalı kemanlar dünyanın en meşhur ve en pahalı kemanlarıdır. Bu kemanları elde edenler büyük bir servete kavuşurlar. Bunlardan dünyada ne kadar olduğu pek belli olmamakla beraber Fransa'da olanlar ekseriyetle meşhur keman çalıcıların ellerinde bulunmaktadır. Fakat kıyıda, köşede kalmış, belli olmadan bir eskici dükkânında veya tavan arasına atılmış daha ne kadar Stradivarius kemanı olduğu da muhakkaktır. Çünkü bu bilinen kemanların hemen ekserisinin böyle hiç yoktan keşfedildiğini görüyoruz. Hepsinin de kendine göre küçük hikâyeleri vardır. Meselâ, bu kemanlardan birisi, daha Birinci Dünya Harbi (1914 — 1918) başlamadan evvel sereseri, bir serseri adamdan otuz franga satın alınmış. Adam, onun Stradivarius kemanı olduğunu öğrenince sevinçinden deliye dönmüş, bir başkası da, bu kemalardan birini bit pazarından, çürük halde görüp belli etmeden, sahibinden gayet ucuza alivermiş. Yine bir başkası, kendisininkini bir Askerden tesadüfen alıp sonradan kıymetini öğrenmiş, hele bir kasabın eline geçen Stradivarius kemanı daha da maceralı. Bu adamın bir kızı varmış. Küçük kız kemana merak etmiş. Yeni keman almaktansa, tavan arasında eski bir keman olacak onu verelim demişler. Hakikaten tavan arasında eski, atılmış eşyaların arasında bir çürüge yüz tutmuş kemana varmış, alıp çalışması için kıza vermişler. Kız da çalışmaya başlamış. Fakat bir müddet sonra vazgeçmiş. Yine bir kenara atmış. Babası kızının kemandan vazgeçtiğini görünce kızmış, yine tavana kaldırmak için eline aldığı zaman ne görsün?... Kemanın içindeki sararmış etiketde A.S. harfleri yazmıyor mu?... hemen anlayanına götürerek bunun hakiki Stradivariyus olduğunu öğrenerek sevinmiş... Evden tahkikatını genişletince, bu kemanın çingene bir kemancı olan kayın pederinden kaldığını öğrenmiş bu suretle büyük bir mirasa kavuşmuş.

Stradivarius kemanlarının böyle kendilerine göre hikâyeleri vardır. Bu meşhur kemanların taklitleri yapılmıştır. Onlarda da güzelleri bulunmakla beraber, bilmeyenleri aldatır. Tabii o değerde para getirmezler. Bunu inceleyen mütehassıslar vardır. Ancak onlar bir kemanın Stradivarius marka olup olmadığını bilebilirler. Her memlekette olduğu gibi, bizim memleketimizde de bazı kimseler ellerindeki kemanın Stradivarius olması ihtimalini ileri sürerler. Bunun hakkında kati bir şey söylenemez ama, bizim memleketimizde varsa bile bulup çıkarılması çok güçtür.

Zaman zaman bu kemanlar hakkında sizlere bilgi vermeye çalışacağım.

SON HALİFELİK

19 Ekim 1922 tarihinde Vahdettin'in kaçışından sonra Abdülmecit İstanbul'da Osmanoğullarından son İslâm Halifesi, yani Peygamberimizin vekili olarak ilân edilmişti. Yavuz Sultan Selimin aldığı bu halifelik bu tarihe kadar Osmanlı hükümdarlarının elinde kalmıştır.

VARNA ZAFERİ

20 Ekim 1773'te, Üçüncü Mustafa zamanında, Tuna'yı geçip Bulgaristanı da almak istiyen Rus kuvvetleri Varna şehrinde girdikleri halde Türk askerlerinin kahramanca savaşı üzerine büyük bir bozguna uğrayıp çıktılar.

KIRIM HARBI'NIN BAŞLAMASI

23 Ekim 1853 tarihinde Rus sefiri Menşikofun terbiyesizce hareketleriyle çıkmasına sebep olduğu Kırım Harbi, Tuna, İsakçi önlerinde bulunan adadaki Türk bataryasının Rus taşıt gemilerine ateş açmasiyle başlamış oldu. Bu harpte İngiliz ve Fransızlar Türklerle birlikte harp ettiler. Savaş tarafımızdan kazanıldı.

ZİYA GÖKALP'IN ÖLÜMÜ

Büyük fikir adamı, Türkçü ve bilgin Ziya Gökalp 24 Ekim 1924 yılında öldü.

BUDAPEŞTE İHTİLÂLI

24 Ekim 1956'da, Macar gençliğinin ve milliyetçilerinin katıldığı ve birçok masum insanın ve hürriyet âşığının ölmesine sebep olan Budapeşte kanlı ihtilâli başlamıştı. Memleketlerini zulm altında inleten Ruslara karşı Macarların yaptığı bu savaş bütün dünyanın takdirini kazandı.

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

Tefrika No : 7

Polis, imdat aramak için koşup gitmişti. Kerim Beyin bir adım atacak dermanı yoktu. Gözlerini dalgaların arasında kah kaybolan, kah yükselen sandala dikmişti. Adamcağızın bütün kanı çekilmişti.

Kayık sahibi haykırdı:

— Çocuk vardı yanlarına! Hey gidi arslan!...

Adamcağızın gözlerinden yaşlar iniyordu. Kerim Bey, yarı deli bir halde ona baktı ve bembeyaz kesilen dudaklarından şu kelimeler çıktı:

— Karımı, çocuğumu kurtaracak mı?

— İnşallah! İnşallah!... Hey kurban olduğum arslan!...

Murat sandala yetişmiş, kenarına tırmanmağa başlamıştı. Sandalı devirmemek için, rüzgârın estiği tarafa geçmişti. Sandala çıkınca, üzerine doğru gelen kadını sandalın ortasına itti. Küreklere yapıştı. Sandalı çevirdi. Yavaş yavaş rüzgârı arkaya aldı.

Bir anlık durdu; birşeyler yaptı. Yağmur hızla yağıyor, rüzgâr dalga uçlarını koparıyordu.

Plâj halkının ve kıyıda taş gibi donup kalan birkaç kişinin gözleri önünde sandal kumsala doğru geldi. İri bir dalganın sırtında yükseldi ve dalga çekildiği zaman sandal kumlara oturdu, bir tarafına doğru devrildi.

İkinci dalga gelmeden Murat kumlara atlamış genç kadını bitkin bir halde sandaldan alıp hâlâ olduğu yerde taş gibi duran kocasının yanına götürüp kumlara sermişti.

Büyük bir korku geçirmiş olan Osman da etrafına toplananlara birşeyler anlatıyordu.

— 7 —

O akşam yemekten sonra Murat odasında okumaya çalışırken Kerim Bey yanına gitti. Adamcağız hâlâ kendisine gelememişti. İlk defa elini uzatarak çocuğun elini sıktı.

— Murat, ablanı da Osman: da ölümden kurtardın. Bu iyiliğini hiç unutmıyacağım.

Murat utandı:

— Ablamı bırakır mıyım dalgalara, dedi.

— Ablanı çok mu seviyorsun?

— Benim kimim, kimsem yok. Beni hoş tutuyorsunuz.

— Başkası olsa kurtarır mıydın?

— Kurtarırdım efendim. Onlarınki de can.

— Bugüne kadar denizden anladığını bilmiyordum.

— Beni Salim Reis büyüttü. Denizden çok iyi anlardı o.

Ertesi gün Kerim Bey Murada bir kol saati hediye etti. Daha bir kaç gün yatağından çıkamıyacak olan Nebahat hanım da ona bir kat elbise ısmarlamıştı.

Bu olay Muradı aile halkına çok sevdirmişti. Ona aileden biri gözüyle bakıyorlardı. Fakat ahçı, sonradan eve gelen hizmetçi ellerinden geldiği kadar onu kötülemeğe çalışıyor, hırpalıyorlardı. Murat hiç sesini çıkartmıyordu. Ahçı ona:

— Öksüz oğlan, diyordu. Kendini adam oldum mu sanırsın! Bu evde sen bir yanaşmasın. Yapı çıraklığından geldin.

Muradın kalbi kırılıyordu. O durgunlaştıkça, mahzun oldukça ve şikçyet etmedikçe Kerim Bey, Nebahat Hanım, çocuklar ona daha iyi muamele ediyorlardı.

İşte bu hal ahçıyı daha fena kızdırıyor, bazen:

— Ben sana bir iş edeyim de gör, bak seni buradan nasıl kovdururum. Dünyanı şaşırırsın, diyordu.

Dursun ağa bir fırsat kolluyordu. Küçük kızın doğum günü için bir eğlence tertip edildiği ve misafirler davet e-

Murad ev halkı tarafından artık çok seviliyordu.

dildiği gece de bu fırsatı yakaladı.

Birkaç defa kepçe ile kafasına vurmakla hırsını alamıyan kıskanç ahçı, Kerim Beyin bir iskemlenin arkasına geçirdiği ceketinin iç cebinden cüzdanını alarak Muradın odasına girmiş ve onun ceketinin cebine koymuştu.

Kerim Bey sarhoştu. Ancak ertesi gün öğleye doğru cüzdanının yerinde olmadığını görmüş ve telaşla aranmağa başlamıştı.

Herkes sorguya çekildi. Kerim Bey kimseden hele Murattan hiç şüphe etmiyordu. Bir aralık Dursun Ağa:

— Beyefendi, dedi. Evin içinde cahil bir çocuk var. Onu çok şımarttınız. Belki bir cuç işlemiştir.

Murat o sırada sokağa yollanmıştı. Kerim Bey:

— O tokgözlü bir çocuk, dedi. Paralarını bile bana saklatıyor. Ne diye benim cüzdanımı alsın.

— İnsan oğlu çiy süt emmiştir Beyefendi, belli olmaz, Hepimizin şüpheden kurtulması lâzım. Bizim odalarımızı, yataklarımızı aradınız, birşey çıkmadı, bir de onun odasını arayın.

Kerim Bey kalktı, Muradın odasına indi ve duvarda asılı duran yeni cekette kendi cüzdanını eliyle koymuş gibi buldu.

— Ya, dedi. Hakkın varmış Dursun Ağa, insanlar belli olamıyor.

Kerim Bey cüzdana elini sürmedi, kapıyı çekip kimsenin içeriye girmemesini cüzdan lâfını etmemesini tenbih edip yukarıya çıktı.

Murat yine eskisi gibiydi. Alış verişten artan parayı Nebahat hanıma getirmişti. Kerim Bey bir iki gün sabretti. Sonra Muradı odasına çağırdı. Nebahat Hanım:

— Kalbini kırma Kerim Bey, bize yaptığı iyiliği unutma. Nihayet cahildir, çocuktur, diyordu. Öksüz çocuk.

Kerim Bey acı söz söylememek için plâjdaki olayları gözlerinin önüne getiriyordu. Bu çocuk olmasa karısı ve yetişmiş erkek evlâdı boğulacaktı. Onları o kurtarmıştı.

Sigarasını yaktı:

— Murat, şuraya otur, beni dikkatle dinle, dedi.

Murat dinliyordu. Kerim Bey iyi ahlâkla kötü aklâkı tarif ediyor, hırsızlığın insanı birgün hapishaneye sürükliyeceğini, çalmağa alışan bir insanın artık kendisini kurtaramıyacağını, ona kimsenin emniyeti kalmıyacağını, kimsenin evine sokmıyacağını ve ona iş vermiyeceğini anlatıyordu.

Murat dinliyordu. Nihayet Kerim Bey sordu:

— Oğlum, Benim cüzdanımı pek mi beğendin?

Murat alıklaştı. Adamın yüzüne saf saf baktı:

— Sizin cüzdanınız çok güzel, dedi. Çok da pahalıdır değil mi efendim?

— Oyle bir cüzdan istesen ben sana almaz mıyım Murat?

— Bana mı? Ben öyle cüzdanı taşıyamam efendim.

— Ya ne yaparsın? İçindeki paraları mı alırsın?

— Ben çok para istemiyorum efendim. Siz bana harçlık veriyorsunuz. Aylıklarımı da saklıyorsunuz.

— İstediğin zaman ben sana birikmiş paralarını vereceğimi söylemedim mi?

— Söylediniz efendim.

— Peki bu işi ne diye yaptın Murat?

Kerim Bey biraz sinirlenmişti. Bu çocuğun saf görünerek kendisini aldattığını sanıyordu. Murat:

— Hangi işi efendim? dedi.

— Beni kızdırma Murat. Sabrım tükeniyor artık. Ben seni yapı rençberliğinden aldım. Bak burada kılığın kıyafetin benim çocuklarımdan farksız. Ben parasında değilim. Fakat yazık değil mi, kendi kendini kötü insan ediyorsun.

— Ben ne yaptım ki efendim?

(Devamı Gelecek Sayıda)

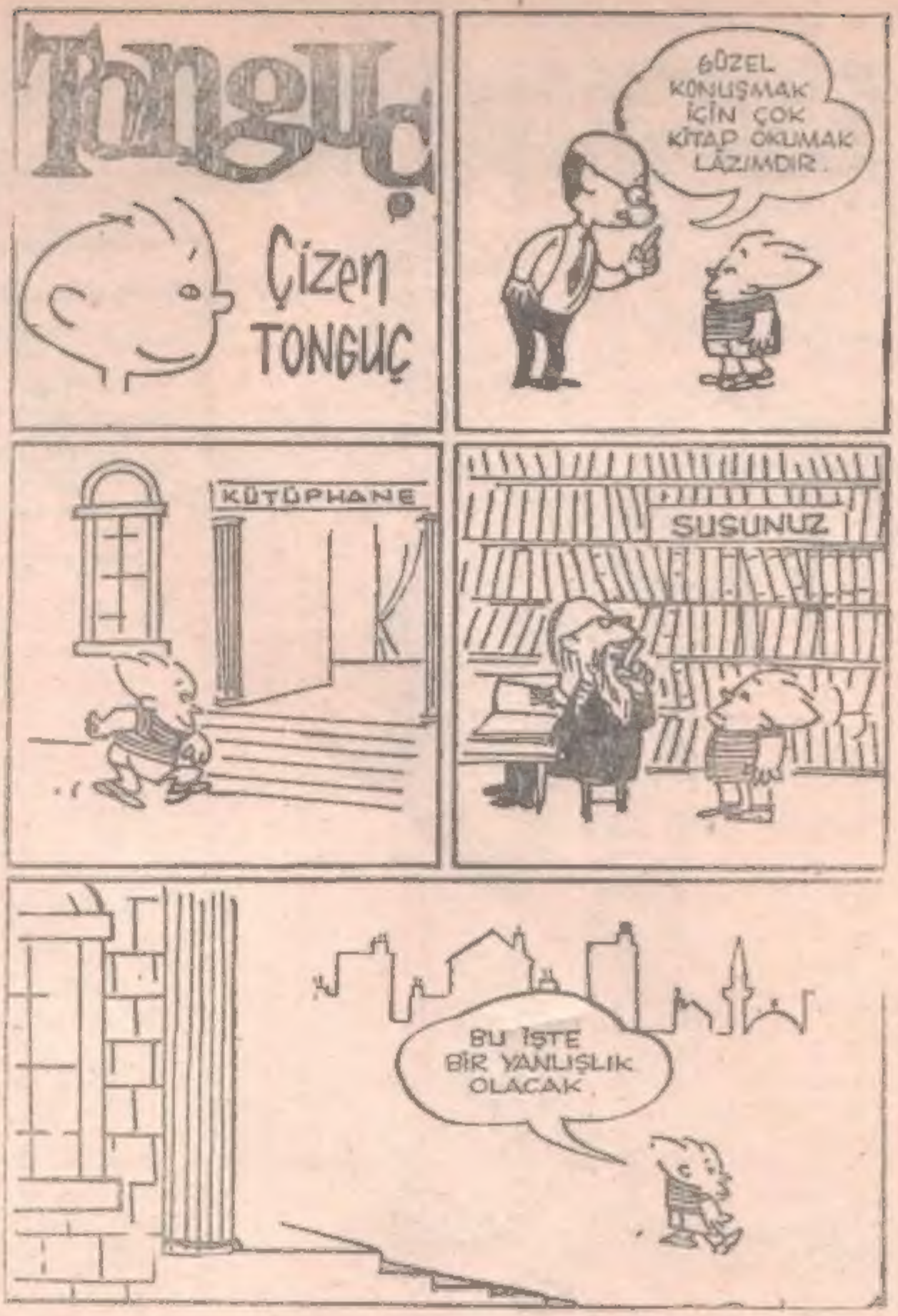

Tarihe Malolmuş Güzel Sözler

Dünya Bir Sanatkâr Kaybediyor

Neron'un kendini öldürdüğü sırada söylediği: «Dünya bir sanatkâr kaybediyor!» sözü Eski Roma Diktatörünün bencil bir insan olduğunu ortaya koymaktadır...

DERLEYEN : ERDOĞAN SEVGİN

Milâttan Sonra 68 yıllarıydı. Güzel bir gündü... Roma'dan bir hayli uzak olan bir evde, 37 yaşlarında yuvarlak çehreli bir adam yerde kıvır kıvır kıvranıyordu. Etrafı kan içindeydi. Bu adam, Roma'nın meşhur deli imparatoru Neron'dan başkası değildi... Kendi canına kendisi kıymıştı... Son dakikalarını yaşıyordu...

Dakikalar ilerledikçe, Nero'nun ıstırabı da artıyordu. Yüzü acıdan acaip bir şekil almıştı... Neron bir ara bütün gücünü topladı... Doğrulmaya çalıştı... Dudakları aralandı... Ve şu cümle dudaklarının arasından dökülüverdi:

— «Dünya bir sanatkâr kaybediyor...»

Bu Nero'nun, o Roma'yı dehşetten titreten deli imparatorun son sözü oldu... Cümlesini tamamlar tamamlamaz tekrar yere yığıldı... Bir-iki kıvrandı... Sonra hareketsiz kaldı... Ölmüştü..

★

Neron 37 yılında doğmuştur... Yaptığı delilikler tarihte sık sık tekrar edilir. Annesini, üvey kardeşini, karısını, hocasını ve binlerce Romalı'yı öldürmesi, yahut öldürtmesiyle nam salmıştır.

Neron zalim bir adamdı. Herkese işkence etmekten adeta zevk duyardı... Hatta, Roma'nın bir mahallesini, daha güzelini yapmak amacıyla yakması; ve can havliyle kaçışan, bağırışan insanları, bir tepenin üzerinden, lir denilen çalgı aletini çalarak seyretmesi onun nekadar zalim bir insan olduğunu açıkça ortaya koyar.

Bu zalimliği ve deliliği yanında Neron, gayet iyi lir çalan, şiir söyleyen bir adamdı... İyi bir hatipti... Fakat zalimliği, onun bütün bu iyi taraflarını örtüyor, gölgeliyordu...

Neron kendini dahi sanırdı... Kendi canına kıydığı sırada bile bunu düşünüyordu... Ne öldürdüğü adamlar; ne yaktığı canlar umurunda değildi... Varsa yoksa kendisiydi... Kendisinin üstünlüğüydü... Son anında: «Dünya büyük bir sanatkâr kaybediyor,» demesi bunun canlı misâlidir... Ve bu söz Nero'nun nekadar bencil bir insan olduğunu açıklamaya yeter.

★

Birisiyle alay etmek isteyen kimseler bu sözü sık sık tekrar ederler... Bu söz, kendini herkesten büyük gören, bencil insanlarla adetâ bir alay etmek silâhıdır!... Ve bu sözü karşılarındakinin yüzüne, müstehzi bir ifadeyle söylerken, Nero'nun halini, onun zalimliğini, bencilliğini düşünürler. Bu suretle, tarihe deli diye geçen Roma İmpaatroru Neron'u hatırlarlar... Ama iyi bir şekilde değil...

— Nasıl, hâlâ büyüdüğüme inanmıyor musun?...

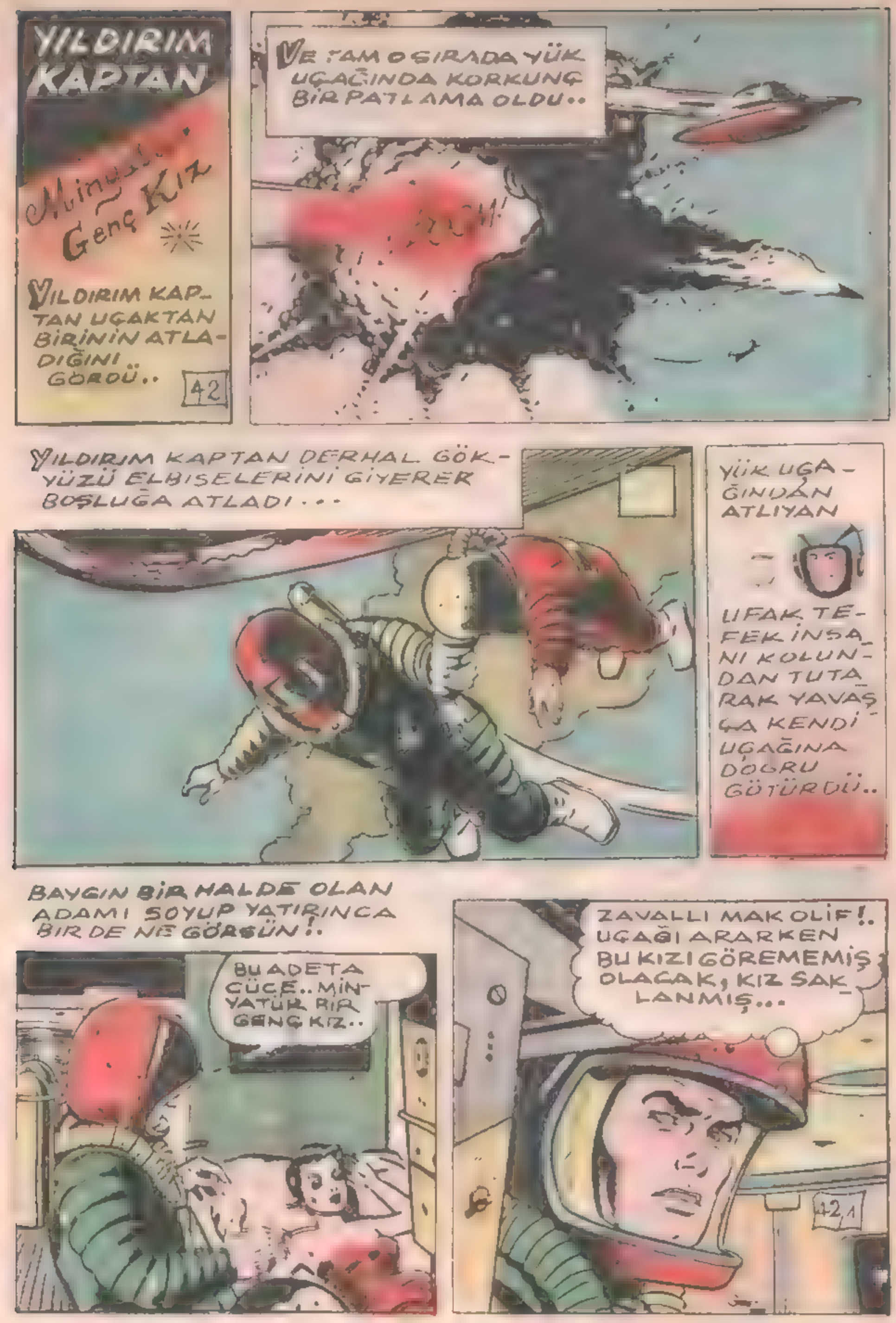
YILDIRIM KAPTAN
Minyatür Genç Kız
YILDIRIM KAPTAN UÇAKTAN BİRİNİN ATLADIĞINI GÖRDÜ..
42
VE TAM O SIRADA YÜK UÇAĞINDA KORKUNÇ BİR PATLAMA OLDU..
YILDIRIM KAPTAN DERHAL GÖKYÜZÜ ELBİSELERİNİ GİYERER BOŞLUĞA ATLADI...
YÜK UÇAĞINDAN ATLIYAN
UFAK TEFEK İNSANI KOLUNDAN TUTARAK YAVAŞÇA KENDİ UÇAĞINA DOĞRU GÖTÜRDÜ..
BAYGIN BİR HALDE OLAN ADAMI SOYUP YATIRINCA BİR DE NE GÖRSÜN!.
BU ADETA CÜCE.. MİNYATÜR BİR GENÇ KIZ..
ZAVALLI MAK OLİF!. UÇAĞI ARARKEN BU KIZI GÖREMEMİŞ OLACAK, KIZ SAKLANMIŞ...
42,1

MAK'IN DUY-DUĞU ULUMA SESİ BU OLACAK

MAK OLİF'E HAK VERDİM BU ULUMA LAR HAKİKAT-MIŞ!..

YILDIRIM KAPTAN ŞAŞIRMIŞTI. BU İŞDE HENÜZ ANLAYAMADIĞI BİR ESRAR VARDI..

DÜNYAYA BU PATLAYAN UÇAK-LA DÖNÜNCE MİNYATÜR KIZIN ESRARINI GÖ-ZECEĞİM..

DÜNYA EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ.

EVET ALBAYIM.. MİNYATÜR EŞYA GETİREN UÇAKLA-RIMIZ DURMADAN BERHAVA EDİLİ-YOR..

...VE BU İŞİ YAPANDA YA VİLSİN VEYA LOF LOGAN ADINDAKİ TÜCCARLAR DAN BİRİ!..

AMA HANGİSİ!. İŞTE BUNU BULMAK İŞİDE SİZE DÜŞÜYOR..

O HALDE BİZ BU İKİ ADAMI DA SORGUYA ÇEKELİM..

EN DOĞRUSU DA BU ZATEN ...

SİZİN BU MESELEYİ BİZE ŞİKAYET ETTİĞİ-NİZİ SAKLAMAĞA LÜZUM YOK DEĞİL Mİ?

HAYIR, BÜTÜN ARKADAŞLARIM BİLİYORLAR

LOT LOGAN MAGAZAL

LOGAN DA, VİLSON DA BU SAPOTAJDAN ŞİKAYETÇİ OLDUKLARINI SÖYLÜYORLAR

BU DURUMDA SUÇLUYU BULMAK BİR HAYLİ GÜÇ OLACAĞA BENZİYORDU...

42/3

IŞİN TUHAFI. VİLSON UÇAK TAKİ MALLAR TEHLİKEDE DİYOR...

BUGÜN "ELİZA AN" ADINDAKİ BİR YUK UÇAĞI BEKLENİYOR

O SIRADA YILDIRIM KAPTAN KURTARDIĞI CÜCE KIZLA DÜNYAYA DOĞRU YOL ALIYOR DU...

MİNYATÜR EŞYALAR.. VE... BİR MİNYATÜR KIZ!..

İŞTE DÜNYAYA GELDİK..

ALO.. HAVA MEYDANI.. BEN YILDIRIM KAPTAN

O SIRADA MİNYATÜR KIZ YAVAŞ YAVAŞ GÖZLERİNİ AÇTI...

GELECEK SAYIDA ...

Minyatür Kızın Esrarı..

42'A

...HERKESİN AKLINI ÇELDİ.. BİR AY ÖNCE KİMSENİN ON-DAN HABERİ YOKTU..

BİRDENBİRE ORTAYA ÇIKTI ESRARENGİZ HALLERİ VAR ÖYLE İRİ YARI Kİ.. ONU HER-KES BEĞENİYOR..

ŞİMŞEK POLİS

GORİLE KARŞI

BİR HAFTA İÇİNDE, ŞEHİR PAZARINDA..

BORSADAN MİL-YONLAR KAZAN-DIĞINIZ DOĞRU MU?

DOĞRU!

NASIL BİR SİSTEMİNİZ VAR?

SİSTEMİM FALAN YOK.. HERŞEYİ KAFAM-LA HALLEDİ-YORUM..

..SERVETİYLE NE YAPTI DERSİN BARRY? YÜZLERCE İŞÇİ ÇALIŞTIRARAK BÜYÜK BİR FABRİKA KURDU. HİÇKİMSE FABRİKANIN NEYE YARAYACAĞINI BİL-MİYOR.

FABRİKA BİTTİ. ŞİMDİ İŞLETMEĞE BAŞLAMALI ARZUMU YERİNE GETİRE-BİLECEĞİM ARTIK..

42/5

YILIN ERKEĞİ ŞİMŞEK POLİSMİ YOKSA DROWDEN DENEN BU ADAM MI OLACAK?

BEN ŞİMŞEK POLİSİ DES-TEKLİYORUM.

YEMEKTEN SONRA İKİ ARKADAŞ AYRILINCA ---

NEDEN YILIN ERKEĞİ BARRY OLMUYOR?

BU SIRADA DROWDEN'İN ESRAREN-GİZ FABRİ-KASINDA..

NİHAYET YÜZLER-CE İŞÇİNİN ÇA-LIŞMASI SO-NUNDA BU HAP..

İŞÇİLERİN HİÇBİRİ ÇALIŞMALARININ NEYE YARADIĞINI BİLMİYOR..

SADECE BEN BU HAPIN BENİ DÜNYANIN EN KUV-VETLİ İNSANI YAPACAĞINI BİLİYORUM..

SON İŞÇİ DE FABRİKAYI TERKEDİNCE.

ŞİMDİ HAPIN KUDRETİNİ DE-NEYEYİM AĞAÇ, BA-NA DOĞRU GEL..EM-REDİYO-RUM!

BİR ANDA AĞAÇ KÖKÜNDEN SÖKÜLÜR, DROWDEN'E YAKLAŞIR..

HAP TESİR ETTİ..

AĞAÇ DUR!

EVET, BAŞARDIM!. KAFAMDAKİ DÜŞUNCELERİ MADDE ÜZERİNE GEÇİRE. BİLİYORUM..

DROWDEN'İN EMRİ UZERİNE BİR DÜZİNE'YE YAKIN AĞAÇ YERİNDEN KOPAR VE HAVAYA KALKAR..

ORDU DİYE DAĞLARI, AĞAÇLARI VE NEHİRLERİ KULLANACAĞIM!

DÜNYAYI FETHEDECEK KUVVETE SAHİBİM ARTIK..

BU ESNADA KORKUNÇ BİR BORA GİBİ..

GARİP. POLİS RADYOSU BİR HABER VERİYOR.

DROWDEN'İN FABRİKASI CIVARINDAKİ AĞAÇLARIN HAVADA UÇUŞTUKLARI GÖRÜLMUŞ!

BİR BAKSAK FENA OLMAYACAK!

BU SIRADA DROWDEN KUVVETİNİ DENEMEĞE DEVAM ETMEKTEDİR---

HİÇ KUVVET SARFETMEDEN FABRİKAYI HAVAYA KALDIRDIM.

TAM FABRİKA YERE İNMİŞTİ Kİ..

İŞTE DROWDEN! AMA NE YAPIYOR?

ŞİMŞEK Polis!

NE YAPTIĞINI ANLAMALIYIM..

ARTIK ŞİMŞEK PLANLARIMI ALTÜST ETMEYECEK.. BİRTEK SÖZÜMLE ONU SUSTURACAĞIM!

ESRARENGİZ ADAMA YAKLAŞINCA....

NE OLDU?!. YAVAŞLADIM---?

ŞİMŞEKLE BAŞA ÇIKACAĞIMI BİLİYORDUM..

SENİNLE UĞRAŞACAK VAKTİM YOK ŞİMŞEK POLİS!

HAREKET EDEMİYORUM!

SENİ TAHRİF EDECEĞİM! YOK OLACAKSIN!..

EZOPTAN
HİKÂYELER

Kurt, Tilki ve Maymun

Kurt, tilkiyi maymunun karşısına getirdi. Tilkiyi bir parça etini çalmakla itham ediyordu. Dâva gayet şiddetli ve sınırlı bir h[illegible] yapıldı Maymun her iki t[illegible] an lattıklarını dinledikten sonra

— «Kurt efendi, şikâyetlerinize rağmen birşey kaybetmiş olduğunuz düşüncesinde değilim.» dedi. «Ama siz tilki efendi, size gösterilen itimada ihanet etmiş olduğunuz için suçlusunuz.»

KENDİLERİNE GÖSTERİLEN İTİMADA İHANET EDENLER DAİMA KAYBEDERLER.

Tilki ve Hasta Aslan

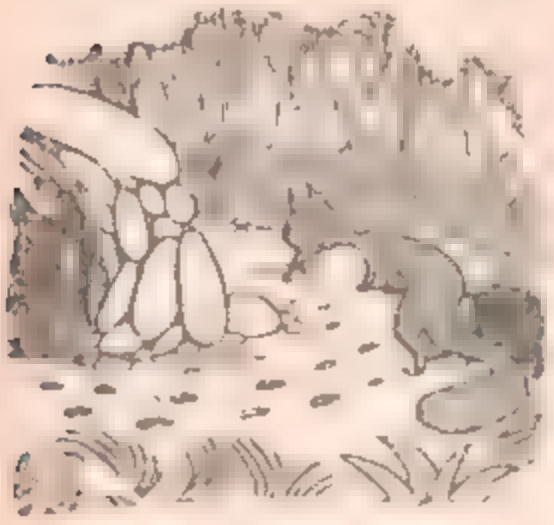

Bir gün ormanda aslanın hasta olduğunu ve eğer tebaası gelip kendisini ziyaret ederse pek memnun olacağı haberi yayıldı. Tabii aslanın ini çeşitli ziyaretçilerle dolup taşmağa başladı. Ama ine her giren aslanın pençeleri arasına düşüyor ve onun kurbanı oluyordu. Bir zaman sonra tilkinin daima aslanın ininden uzak kalmağa çalıştığı görüldü. Aslan da bu durumun farkına varmıştı. Adamlarından biriyle haber gönderip, tilkinin gelip kendisini ziyaret edeceği günü ümitle beklediğini bildirdi

Tilki, aslanın adamına bir çok kereler aslanı ziyarete gelmek üzere olduğunu anlattı ve, «Ama mağaranın kapısına geldiğimde ayak izlerinin hep içeriye gittiğini hiçbirinin dışarı çıkmadığına dikkat ettim.» diye ekledi, «Onun için sıhhatun şimdilik aslandan uzak durmamı emrediyor.»

BİR İŞİN SONUNUN NEREYE VARACAĞINI DÜŞÜNMEDEN HAREKETE GEÇME.

İlkokul Grupu Resim Yarışmasını Kazananlar

BEŞİNCİ

Adı : Bağdagul Gokduman
Okulu: Moda İlkokulu 3/C.
Başöğretmeni: Doğan [illegible]
Öğretmeni: [illegible]

ALTINCILAR

Adı: Turgun ENGİN
Okulu: Çatalca, Ferhatpaşa İlkokulu Sınıf: 3
Başöğretmeni : Burhan KARAELMAS
Resim Öğretmeni : Burhan KARAELMAS

Adı: Yüksel OYMAK
Okulu: Çatalca, Ferhatpaşa İlkokulu Sınıf: 3
Başöğretmeni : Burhan KARAELMAS
Resim Öğretmeni : Burhan KARAELMAS

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 32 —

Başkan Burson'un çene kemikleri atıyordu:

— «Bu gözü parçalamanın imkânı yok mu üstadım?»

— «Sakın ha!... Bu taktirde etrafa saçılacak olan zehirli ışınlar daha da tehlikeli olabilirler!...»

Teşkilâttan biri hayretini gizliyemiyerek:

— «Fakat bu tıpkı bir insan gözü gibi hareket ediyor!» diye mırıldandı.

Mac Cakson sordu:

— «Acaba görüş ve nakledi, kaabiliyeti de var mı?»

Ludvig umitsizce başını salladı:

— «Evet!... Bu göz bizi görüyor ve bütün hareketlerimizi ne kadar uzakta olursa olsun Hueltemah'la adamlarına naklediyor!...»

Burson şaşırmıştı:

— «Ya konuşmalarımız? Onu da duyuyor mu bu köpek herif?»

Profesör Ludving cevap vermeğe vakit bulamadan, ortalığı korkunç bir ses doldurdu:

— «Benimle uğraşanların sonu ölümdür! Bu arama sevdasından vazgeçmiyecek olursanız hepinizi teker teker yok edeceğim!...»

Ludvig yavaşça mırıldandı:

— «Bu Hultemah'ın sesi!... Henüz tuzağa düştük sayılmaz. Göz'den uzakta durdukça onun kolay kolay bize fenalığı dokunacağını zannetmiyorum.»

Korkunç ses bir uğultu hâlini aldı:

— «Yanlış düşünüyorsun dostum Ludvig!... Bir kere daha etrafına bakacak olursan, niçin yanıldığını anlamakta güçlük çekmiyeceksin...»

Profesör duvarlara bakınca bu ölüm gözlerinin çoğaldığını biraz hayret ve biraz da dehşetle gördü. İçlerinden ise gittikçe irileşiyordu.

Hultemah devam etti:

— «Gözler büyüdükçe tesir sahaları da genişliyecek ve böylece beni bulamadan geberip gideceksiniz!... Beynelmilel Sulh Teşkilâtı ha?... Gülünecek haldesiniz!... Budala ve beceriksiz insanlarsınız hepiniz!... Yeryüzünde ebedi barışı hiç kimse yürekten isteyemez! Bunu hiç bir devlet tahakkuk ettirmek yoluna gidemez!... Zira harpler olmazsa, birçok büyük devletler muazzam iktisadi krizlere düşerler. Korkunç servet yaptıkları savaş vasıtalarını satamıyarak iflasa sürüklenirler!... Bunları unutuyorsunuz sayın Sulhçular... Siz, peşinizde diğer devletlerin de, samimi olarak bulunduğunu zannederek çalışan, bir takım beyinsiz insanlarsınız!... İşte ben bunu bildiğim içindir ki, yeryüzünü mahvetmeğe, insanoğlunu yoketmeğe karar verdim! Benim plastik adamlarım bütün kainata hâkim olacaklar ve işte asıl ondan sonra ebedi sulh tahakkuk edecek! Ama bu sulh içinde herşeye tek başıma ben hakim olacağım!... Sıkıldığım vakit plâstik adamlarımı topyekün yok edecek, sonra yerlerine yenilerini yapacağım... Aradığım yardımcı, da yanımda, benim idelerime hizmet için elinden geldiği kadar çalışıyor... Oleceksiniz Sulhçular!... Üstelik bizim büyük sırrımızı çözemeden gebereceksiniz!... Yüzünüzden korktuğunuzu anlıyarak memnun oluyorum!...»

Çirkin ve tehdit dolu ses burada son buldu.

Gözlerin yayınladığı ışınlar ise her ân biraz daha dolduruyordu laboratuvarı. Bu gidişle Hultemah'ın dediği çıkacaktı. Mac Cakson kuvvetli yumruklarını sıkarak dişlerinin arasından konuştu:

BİLGİ KÖŞESİ

YENİ DERS YILI

Yazan : Ahmet KAYA

A[illegible] akıyorsunuz. Oralarda çeşitli dersler okuyor, teneffüslerde okul bahçesinde neşeli dakikalar geçiriyorsunuz. Yeni yılınız kutlu olsun.

Herşey çalışma ile elde edilir. Bu sebeple, her şeyden önce çalışmayı göze aldırmak, çok çalışkan olmak şarttır. Bunu böyle kabul ettikten sonra herşey insana gayet kolay gelir.

Onun için çalışkan olunuz. Derslerinize çok çalışınız. Ders verilirken öğretmenlerinizi can kulağıyla dinleyiniz. Aklınızı, fikrinizi şuraya buraay vermeyiniz. Bilmediklerinizi öğretmenlerinize sorunuz. Evinize dönünce derslerinizi hazırlamayı, ödevlerinizi yapmayı ihmal etmeyiniz. Ders araçlarınızı, kitaplarınızı temiz tutunuz, iyi kullanınız. Onları size satın almış olanların ne büyük zahmetlere katlanarak para kazandığını bir defacık düşününüz.

Yürümekte olduğunuz yol, bilgi yolu, ışık yolu, medeniyet yoludur. Okula gidemeyen çocuklar, cereyan alamayan ampullere benzer. Onlar ışıksızdır. Halbuki sizler, elektriği bulunan bir tele bağlı ampullere benzersiniz: ışık alıyor ve ışık veriyorsunuz.

Okul denilen yüce dinamonun değerli birer ampulü olarak daima ve daha çok ışıklar almanızı, aziz vatanımızı ve şanlı milletimizi daha yüce aydınlıklara kavuşturacak birer ışık kaynağı olmanızı dilerim.

— «[illegible]
olam[illegible]

[illegible]

Beynelmilel Sulh Teşkilâtının en kıymetli elemanları şimdi ciddi bir tehlike ile karşı karşıya gelmiş bulunuyorlardı. Kendilerini bekleyen sayısız işler varken, böyle hiçbirini halledemeden ölmek, doğrusu, hiçte hoş birşey değildi.

Hultemah denen deli, mutlaka dünyayı mahvedecekti! Şu lâboratuvardaki gördükleri dahi, neticenin insanlık aleyhine olduğuna açık bir delildi. Burson, alnına biriken terleri silerek, demin bağıran genç arkadaşına ümitsiz gözlerle baktı.

Mac Cakson'un kan beynine sıçramış gibiydi. Saldıracak bir yer arıyor, fakat bütün iyi niyetine rağmen yerinden kımıldamıyordu. Kimbilir, belki de ilk cesaretini kaybetmişti o da...

İhtiyar Profesör Luldving ise düşünceliydi. Çook eski yılları, mes'ut çalışma devrini hatırlamağa çalışıyordu sanki... Buluşlarını bir bir zihninden geçiriyor, sonra çaresizlik içinde başını iki yana salliyordu.

Teşkilât yöneticilerinden biri ellerini birbirine kenetliyerek:

— «Burada öleceğiz!» diye mırıldandı. «Düşmanın bizden daha kuvvetli ve akıllı olduğunu kabul etmemiz lâzım!..»

Başkan Burson suratını ekşitti:

— «Işin en kötü tarafı, geride kalanlar bütün bu olup bitenlerden habersiz oldukları için, Hultemah'ın peşine düşecekleri yerde bizim nasıl öldüğümüzü tahkik ederek boş yere vakit kaybedecekler!...»

Mac şimşek gibi bir hareketle iri gözlerden birinin üzerine doğru altılmağa yeltendiği sırada Profesör Ludvig derhal koluna yapıştı:

— «Heey! Deli mısın delikanlı? Anlattıklarımı unutuyorsun galiba... Bu gözlerden çıkan ışınlar sana devdiği anda kul haline geleceksin; delilik etme...»

Genç adam zangır zangır titriyordu:

— «Burada ölmek istemiyorum Herr Profesor!... Beynime birşeyler oluyor sanki. Düşünürken düşünürken ipin ucunu kaçırıveriyorum.

Profesorun alnı kırıştı:

— «İşte bu fena alâmet..»

Şimdi hepsi bir araya gelmişlerdi.

ŞEREF KÖŞESİ

İZMİR, NAMIK KEMAL İLKOKULUNU «PEKİYİ» DERECE İLE BİTİRENLER :

Akın DİRİK ★ Sınıf: 5/A. No: 1.

Alper TANER ★ Sınıf: 5/A. No: 65.

B. Ali SONBUDAK ★ 5/B No: 373

Salih YURTTAŞ ★ S: 5/A. No: 79.

İZMİR NAMIK KEMAL İLKOKULU 1 — 4 SINIFLARINI «PEKİYİ» İLE GEÇENLER

Kadir DİRİK ★ Sınıf: 2/A. No: 183.
Fatma SONBUDAK ★ Sınıf: 3/B. No: 251.
Fethi YURTTAŞ ★ Sınıf 4/B. No: 366.
Muhittin BİLGİNER ★ Sınıf: 4/B. No: 348.
Hakkı KELEŞOĞLU ★ Sınıf: 4/B. No: 480.

Mac, Profesorun lâfını bitirmesini bekliyordu. Niçin «fena alâmet» demişti acaba?

Burson birşeyler hisseder gibi oldu. Herhalde bu ışınlar zaktan da insanlara tesir ediyor ve muhtemelen evvelâ beyin hücrelerini tahrip yoluna gidiyorlardı.

Ludvig delikanlıyı teselli etmeğe çalıştı:

— «Biraz daha sabretmekte fayda var, zarar yok dostum... Tanrıdan ümit kesilmez...»

Mac inledi âdeta:

Ya bu uyuşmaya, beynimin donar gibi olmasına ne demeli?»

— «Bir sinir buhranı geçiriyor olmalısın...»

(Devamı Gelecek Sayıda)

Dünyanın 4 Kösesinden

Geçen asrın en büyük gemisinin adı neydi ve ne kadar büyüktü?

Bu geminin adı «Great Eastern» (Buyük Doğu)ydu. Bu buharlı gemi 208 metre uzunluğunda, 25 metre enında ve 17,5 metre derinliğindeydi; iki buyük ca kı, beş direği ve 5.000 metrekarelik yelkeni vardı. O devirde bövle bir gemi insa etmek büyük bir cür'etti. Bu itibarla, hayranlığa olduğu kadar, alava da hedef oldu. Fakat geminin bahtı açık değildi. Onu yaptıran İngiliz şirketi iflâs ettiği gibi, 1859 da, suva indirilmesinden sonra, geminin geçirdiği kazalar birbirini takip etti. 1888 de de «Great Eastern» iskarta edildi. Övle olmakla beraber, bu demirden heyulâ, buharlı pervanesi ve kazanının yüksek buhar basıncı ile, sonradan insa edilecek bütün büyük gemilere örnek olmuştur.

Rüzgâr, soğuk bir günde vucudün mukavemetini ne derece azaltır?

Amerika'nın ordu araştırmacıları, suhunetin, sıfırın üstunde 1 derece olduğu bir gunde, saatte 32 Km. hızla esen bir rüzgârın, derinin ısısını, sakin bir gundeki sıfırın altında 39 derece suhunetle avnı nısbette düşüreceğini tesbit etmislerdir.

Bir insanın balina tarafından yutulduğu olmuş mudur?

Bir tek vak'a zikredilmektedir. İngiliz Amıralliğinin kayıtlarına bakılırsa, 1891 yılında, James Bartlay adında bir balina avcısı, yutulduktan 15 saat sonra, bir balınanın içinde sağ olarak bulunmuştur. Cildi, balığın mide usarelerinden bembeyaz bir renk almış, gozleri ise hemen hemen kor olmustu. Raporda, balinanın midesindeyken, Bartlay'ın, teneffus edilecek havayı nerede bulduğundan bahis yoktur.

İlk kanunlar ne zaman yazılmıştır ?

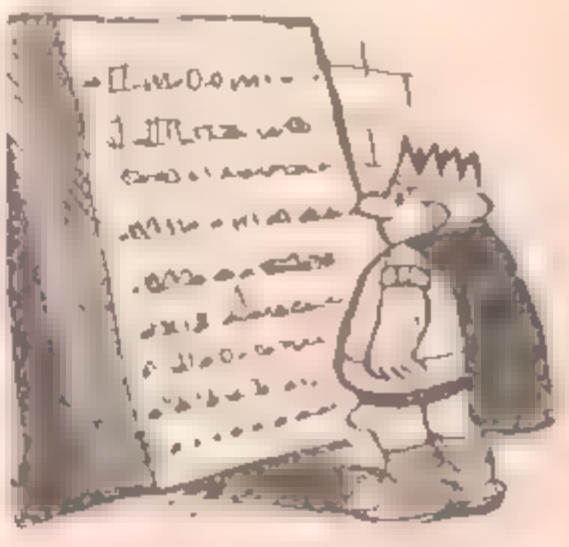

İlkel çağlarda insanlar âdetlere ve inanışlara bakılarak idare edilirdi. Bu âdet ve inanışar her aşirete gore değişirdi. Milâttan önce 2 000 senesine dogru Bâbil hükümdarı tarafından ilk kanunlar yazdırılmıştır. Tuğla gibi topraktan pışırılerek yapılmış tabletler uzerine yazılı olan bu kanunlar, dunya yüzunde bilinen ilk yazılı kanunlar olup, şimdi müzelerde saklanmaktadır.

V A T A N

Anam ile, babamı, bir de seni severim,
Koçyiğitler yatağı, ana vatan, can vatan.
Kucağında açıldı gökkubbeye gözlerim,
Yoluna baş koymuşum feda sana can vatan!...

Ancak senin bağrında hür doğdum, hür yaşarım,
Hürriyet çiçeğini hür göğsünde koklarım,
Alnım açık, yüzüm ak, her zaman bahtiyarım,
Uğrunda can vermes, Türk doğana şan vatan!.

Her karış toprağında kaç bin şehit kanı var,
Her taşında tarihin kaç zafer destanı var.
Yeryüzüne ün salan sayısız kahramanlar,
Her birinin varlığı tarhe destan vatan!...

Kıskanırım kem gözden, canım kadar severim,
Hürriyetin beşiği, can içinde, can vatan.
Bulutsuz göklerine açılmıştır gözlerim,
Atalar armağanı, güzel vatan, can vatan!...

Vehbi Cem AŞKUN

Deniz havası tuzludur. Ama tuz, denizin suyundan havaya nasıl bulaşır?

Bilhassa kıyılarda ve dalgada ve dalgaların kopuktu taçlarından etrafa su damlacıkları saçılmaktadır. Bu d mıacıklar, 20 santım kadar bir irtifaa vardıkları takdirde, bu, suyun bir kısmının tabahhur etmesine yeter. Bu takdirde havaya karışan tuz billûrları, rüzgârın yardımıyle daha da yükselerek haha uzaklara dağılır. Orta rüzgârda bir kilometrekup deniz deniz havasının 100 kiloya yakın tuz ihtiva ettiği görülmuştur; fırtınalarda ise, deniz daha da da galanacağı için miktar on misline çıkar.

Saman nasıl olur da kendi kendine tutuşabilir?

Alınan tedbirlere rağmen, büyük miktarlarda samanın depo edildiği ambarların, gorundede hiçbir sebep yokken alev alev yanmaları sık sık görülen olaylardandır. O zaman samanın kendi kendini tutuşturduğu söylenir. Bu nasıl oluyor? Kendi kendine tutuşma tehlikesi, samanı yahut hasır nemli olarak kaydırdığı zaman daha da artar. Zira bu takdirde, mantar ve bakteri gibi, yaratıkların teneffus faaliyeti dolayısiyle, 80 santigrat derecesine kadar yükselebilen bir ısınma olayı vuku bulabilir Bu ılıklık ise, bilhassa yumurta akı maddeeriyle alçakalı kimyasal ayrışmalara yol açarak kendi kendine tutuşur maddelerin teşekkülüne kadar varır. Bunların alev alması için, kuvvetli bir oksijen akımı yeter, ambar iyi ava aldığı zaman ise bu vuku bulur. Boylece, hiçbir kıvılcımı veya belirli alev olmadan yangın başlar ve bütün ambarın kul olmasiyle neticelenir.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Türk Futbolünde Kardeşler

Sporcu ailelerin çocuklarının da sporcu oldukları çok görülmüştür. Futbolcularımız arasında da sahalarımızda şöhret yapmış futbolcular çoktur, Bunların en tanınmışlarını sıralayalım:

Kâmil ve Zeki Rıza Sporel kardeşler: Her ikisi de Fenerbahçede ve Milli takımda kaptanlık yaptılar. Kâmil Dalgakıran, Zeki, de Üstad namı ile anılırdı. Bulent ve Reha Eken kardeşler : Her ikisi de Galatasarayda ve Milli takımda oynadılar. Bunların uvey ağabeyleri Danyal Vural da Galatasarayda solaçık oynard. M.Ali ve Şeref Has kardeşler ikisi de Milli takımda ve Fenerbahçede oynadılar, M.Ali halen Beykozda oynamaktadır.

Kemal Şefik, Celâl Şefik : her iki futbolcu Galatasarayda senelerce oynadılar. Rebii ve Refu Erkal kardeşler: Rebii G.Saray, Güneş ve Fenerbahçede oynadı, milli takıma kadar yükseldi, Refu de Güneş ve Beykozda yer aldı.

Vehap ve Saim Özaltay kardeşler: İkisi de İzmirli, Altaylı kuzgun renkli oyunculardı. Vehap Milli takımda ve Fransanın büyük takımı Racing'de oynadı.
Nedim ve Kâzım Gunar kardeşler: Nedim Fenerbahçede oynuyor, Kâzım Vefa kulubu idarecisi Her ikisi de milli takıma kadar yükselmişlerdir.

K.Ali ve Selim Soydan kardeşler: K.Ali şimdi Karagumrukte oynuyor, Selim ise Beşiktaşda. Her ikisi de genç millilerimizden.

Samim ve Şehim var Kardeşler: Samim Fenerbahçede Şehim İstanbulsporda meşhur oldu.

Fikret ve Semih Arıcan kardeşler: Her ikisi de Fenerbahçede oynadılar, Fikret meşhur usta futbolcu Büyük Fikret'tir

Bahadır, Kâmuran ve Cezmi Olcayto kardeşler: Üçü de Beykozdan yetiştiler ve zaman zaman da bir arada oynadılar.

Hikmet ve Rauf kardeşler: Beşiktaş forvetinde yanyana oynadılar.

Vecdi ve Kerim Çapa kardeşler: Onlar da Beşiktaşta oynadılar. Bulent ve Haluk kardeşler Galatasaray ve Galatasarayda oynadı, şimdi Almanyada oynamakta, Haluk da Fenerbahçe ve Beykozda oynadı.

Ziya ve Bahattin kardeşler Ziya Beykozda, Bahattin ise Beşiktaşta oynuyorlar.

Nevzat Ayhan İkisi de İzmirde parladılar, Altaya [illegible] dılar, Ayhan Galatasaray'a geçti

Gürel ve Gursel kardeşler : İki futbolcu İzmirin Goztepe kulubünde oynamaktadırlar:

Kasımpaşaya İzmirden geçen Rıdvan ve Adnan kardeşler ile daha eski iki İzmirli kardeşi de yazalım: Altaydan Galatasaraya geçen santrfor Cemil ve kardeşi Memet Sabri ve Mustafa Gençsoy kardeşler: İkisi de G.Saraylı idiler. Sabri Beşiktaşta sağ açık oynadı. Onlar gibi Şeref ve Sureyya Gorkey kardeslerden Şeref Beşiktaşın meşhur futbolcusu idi, Sureyya da Galatasarayda oynadı.

Bir de futbolcu üç kardeşi yazalım: Sabahattin, Ruhi ve Metin Erman kardeşler: Sabahattin halen antrenoru olduğu Ordu takımında oynadı, Ruhi Galatasarayda, Metin ise Beşiktaş ve PTT takımında...

Bütün bu isimlerden sonra ikisi yanyana aynı takımda oynamış en eski iki kardeş futbolcuyu yazalım: Galatasaraylı meşhur Oberle Kardeşler.

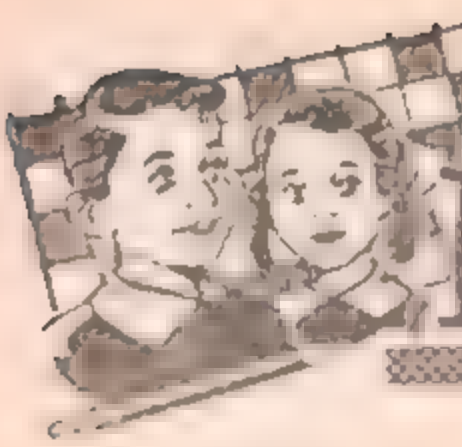

Eğlence

BİLMECE BULMACA

O DA!

Müşteri — Ben bu baklayı yiyemem çabuk şef garsonu çağırın.

Garson — Fayda etmez efendım, o da yiyemez.

HANGISINİ TUTMUŞ

Polis — (Telefonda) Bay komiser, burada bir adam soyulmuş bir tanesini yakaladım.

Şef — Hangisini?

Polis — Soyulanı, efendım.

OTELDE

Müşteri — Bu odada tahtakurusu olduğunu b.na neye soylemedınız?

— Nasıl olsa farkına varacaktınız, soylemeğe luzum görmedım.

SARI MI, SIYAH MI?

Müşteri — Garson, garson yemeğimde uzun bir kıl var.

Garson — Çabuk söyleyin sarı mı yoksa siyah mı?

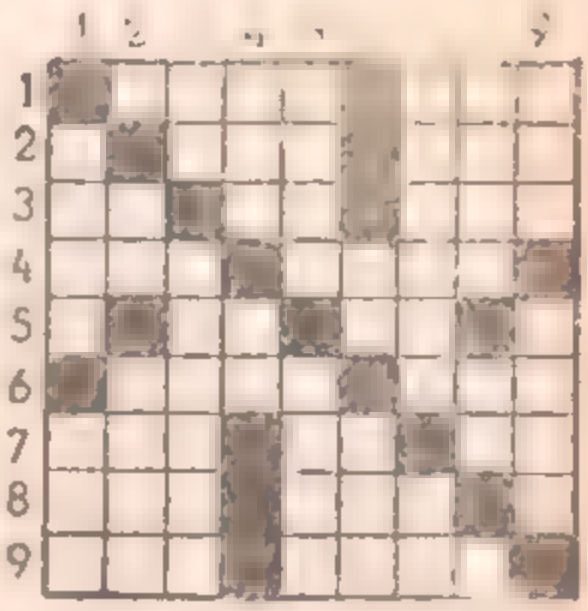

Soldan sağa doğru:

1 — Günün karanlık kısmı, bir çeşit kumaş. 2 — Yok değil, bir yemiş. 3 — Genişlik, bir nota, tatsız. 4 — Kısacık yazı, para dolabı. 5 — Yemek, bir nota. 6 — Çok yemek yiyen, atın pabucu. 7 — Üye, benzer, bir nota. 8 — Bir cins manda, güç. 9 — Çocuklu kadın, dilek.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Yuzun alt kısmı üye. 2 — Numara, şair. 3 — İnsan yuvası, kat. 4 — Pencereyi kapatan, bir işaret sözü. 5 — Bir yemiş, kapıyı açıp kapamağa yarayan yaysız zemberek. 6 — Isım, uğursuz. 7 — Tohumu güzel kokulu bir bitki, bir nota. 8 — Ocağın dumanını çeken, sanat. 9 — Bal yapan, tozu taneden ayıran.

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇOZUMU

TARİH DERSİNDE

— Birinci Cihan Harbi ne zaman başlamış?

— Babamın doğduğu sene!

ÇOCUK HAFTASI

SAYI: 42 CİLT: 1960-10
19 EKİM 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY
Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ
Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14
Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi.
Satışı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.
Bu mecmua Basın Ahlâk Yasası'na uymayı taahhüt etmiştir.

YAZI — TURA

Sokak çok karanlık ve tenha idi. O han yanına yaklaşan iki adamı görünce durakladı. Adamlardan iri yapılısı nazik bir sesle:

— Affedersiniz, Acaba bana beş kuruş verebilir mısınız? diye sordu.

Orhan titrek bir sesle:

— Şey... tabii... Fakat beş kuruşu neden istediğinizi sorabilir miyim?

— Arkadaşımla ben yazı - tura atmak istiyoruz. Hangimizin saatinizi, hangimizin cüzdanınızı alacağına dair bir türlü karar veremedik de...

İTALYA

— Ahmet bir-iki aydır neredeydin?

— Babamla beraber seyahate çıkmıştık

— Nereleri gezdın?

— İtalyayı.

— Oyleyse görmüşsündur. İtalya hakıkaten çizme biçiminde mı?

Beraber GÜLELİM

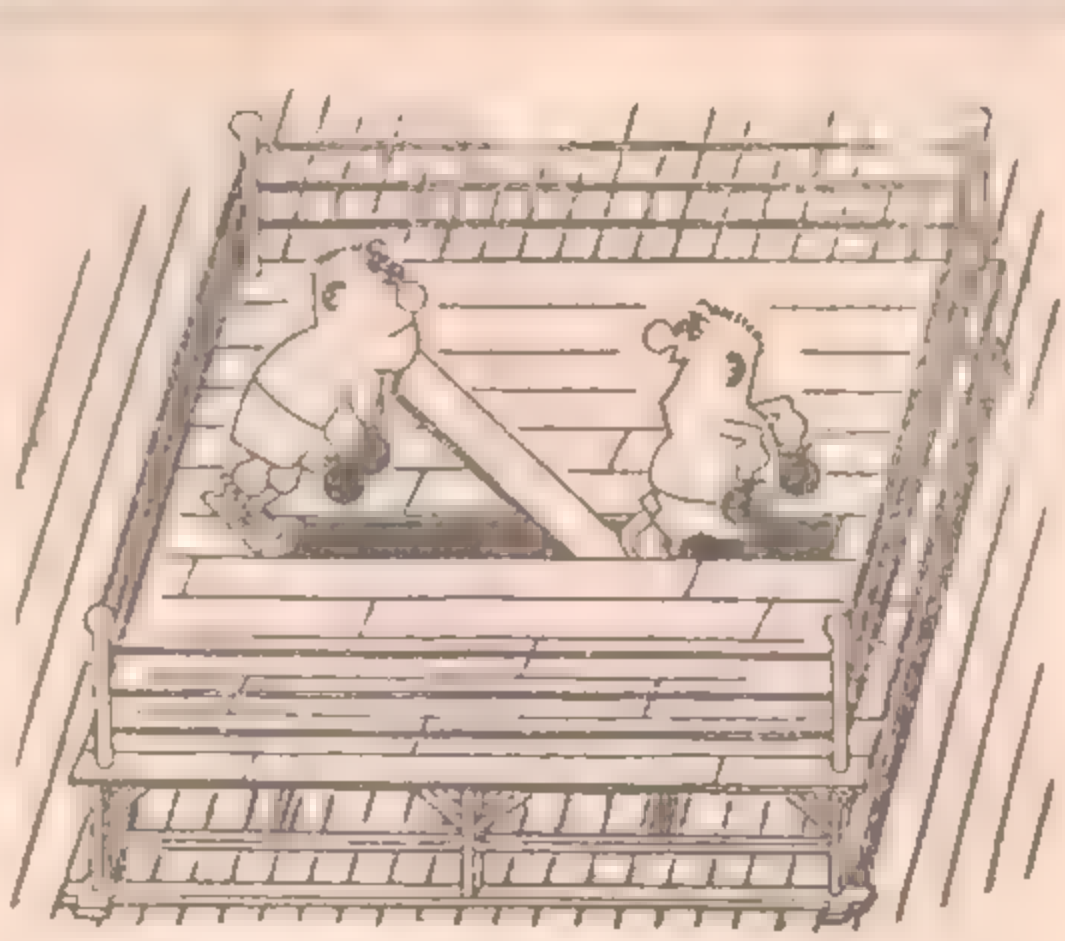

— Nasıl yeni numaramı beğendiniz mi?

ANNESİ NE DİYORMUŞ?

Büyük annesi Erol'a yirmi beş kuruş verdi. Erol parayı alıp uzaklaşırken, büyük annesi arkasından seslendi:

— Oğlum Erol, İnsana para verildiği zaman, karşılık olarak birşey söylenmez mi?

Erol cevap vermeyince, büyük annesi yanına yaklaşarak, sordu:

— Meselâ baban, annene para verdiği zaman annen ne [illegible] or?

— Ne diyecek, bu kezdir, biraz daha ver, diyor!

HANGİSİ DAHA UZUN

Öğretmen — Muammer ay mı uzaktır, Çin mi?

Muammer — Çin efendım.

Öğretmen — Neden boyle düşündun?

Muammer — Çünkü bulutsuz bir gecede ayı goruyoruz. Fakat Çini hıçbır zaman goremiyoruz.

A R I

— Arı faydalı bir hayvandır.

— Hiç de faydalı degil; geçen gun beni soktu!...

HANGİ YOLDAN?

Suna'nın başı ağrıyordu. Doktor çağırdılar. Doktor ona bir hap vererek dedi ki

— Bu hap, şimdi senin baş ağrını geçirir. Onu kolay kolay yutabilecek misin?

— Kolay yutmasına ben yutarım: fakat içeriye gittikten sonra başıma giden yolu nereden bulacak?..

ÇİÇEKLER NEDEN BÜYÜR

Öğretmen sınıfta sordu:

[illegible]lar, içinizden birisi, [illegible] neden büyüdüğünü söyleyebilir mi?

Arkadaşlarından bir çocuk ayağa kalktı.

— Efendim, zannedersem kirli topraklardan çıkmak istedikleri için olacak.

ESNAF GÖZÜ

Tavukçu Kadri, yanındaki ahbabına tren yolunun kenarında koşan bir çocuğu göstererek.

— Çocuğa bak, dedi. 5 lirayı kovalıyor!..

— Yaaa!... Parasını mı düşürmüş?...

— Yok canım, kaçırdığı tavuğu kovalıyor!...

Dünyanın en acaip bankası nerededir?

Amerika Birleşik Devletleri Bahriyesine mensup kumandan Hyatt tarafından kurulan ve dünyanın en acaip bankası ünvanını taşıyan banka insan vücudüne ait organları saklamaktadır. Hastaların ameliyat veya kaza neticesinde değiştirilmesi gereken göz, deri, damar kemik, kıkırdak ve kan gibi vücut parçalarını temin eden bu bankanın kurulmasıyla büyük faydalar sağlanmıştır.

Kalbimiz yaşadığımız müddetçe kaç defa çarpar?

Kalb normal bir ömür boyunca 3 milyar defa çarpar. Ortalama olarak bulunan bu sayı hiç te küçüksenecek gibi değildir. Fizikçilerin tesbit ettiğine göre kalbin bir günde yaptığı çalışma, 29 ton ağırlığı bir metre yüksekliğe kaldırmağa yetecek enerjiye eşittir. 3 milyar çarpmayı bu hesaba göre düşünecek olursak 10 ton ağırlığındaki 15 kamyonu bir ömürlük kalb enerjisiyle 4500 metreyi geçen Mont Blac dağının tepesine çıkarmak kabil olabilecektir.

AT

İnsanlara faydası dokunan hayvanların en önemlisi attır. Atın erkeğine aygır, dişisine kısrak, yavrusuna da tay denir. Atın yaşı dişlerinden belli olur. Her sene biraz değişir. Bir at ancak üç yaşından sonra iş görebilir.

At çok zekidir. Kolay terbiye edilir. Eskiden atın ayağında beş tane parmak vardı. Zamanla değişti, yavaş yavaş tek parmak oldu. Atın tırnağı çok serttir, nal takılır. Böylece hem tırnakları çatlamaz, hem de kolay yürür.

Atın ağzında ön dişlerle arka dişler arasında bir boşluk vardır. Oraya gem takılır. Gem parmak uzunluğunda bir maden parçasıdır. İki ucunda kayış vardır. Kayış ne tarafa çekilirse at o tarafa döner.

6

Çetin KAPTAN

PROFESÖR KUPY'UN ADASINA ÇETİN İLE TOMBİK SESSİZCE GECE YARISI YANAŞIR-LAR.- LASTİK BİR KAYIKLA SAHİLE DOĞ-RU YAKLAŞIRLAR. NAZİLERİ YAKALAYIP BİRLEŞMİŞ MİLLETLERE TESLİM ETMEK İÇİN AZMLIDIRLER—

AMAN ÇOCUKLAR KEN-DİNİZE DİKKAT EDİN ONLAR AZILI HAY-VANLARDIR-

SAHİLDE KİMSELER YOK TOMBİK-KORMUYORSUN YA?

SENİNİE BERA-BER OLUNCA HİÇ BİR ŞEYDEN KORKMAM ÇETİN KAPTAN-

AŞAĞIDAKİ BİNA YI GÖRÜYOR MUSUN?

EVET BİRİ DE NÖBET BEKLİYOR

TEPENİN ALTINDA BİR BİNA VARDIR-

HAYDİ AŞA-GIYA İNELİM TOMBİK

HIŞST... ADAMA BAK. NÖBET BEKLİYOR-

SAKIN GÜRÜLTÜ ÇIKARMA BEN HAYDİ DEYİNCE ATILIRIZ.

MERAK ETME KAPTAN BEN HAZI-RIM-

DEVAMI VAR

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

— Hasan! Bak, musluğu gene açık bırakmışız...

ÇİZGİ DİYARI